

когато угасвахме лампата, тя ходѣше изъ стаята и дигаше голѣмъ шумъ.

Колко време е ходила изъ стаята, не зная, но щомъ се съмна, се събудихъ, поиска ми се да видя, какво прави костенурката. Погледнахъ подъ кревата и о, чудо! Въ жгъла имаше седемъ бѣли яйца, които много приличаха на гжлъбови. Колко ме бѣше ядъ, че не знаехъ това по-рано. Вѣроятно, тя е ходѣла цѣла нощъ да търси мѣсто, за да си направи гнѣздо. Чакай да ѝ направя гнѣздо и да я насадя, та да ми измжти костенурчета.

Отидохъ въ яхъра, взехъ малко сѣно, намѣрихъ калчица и пера и направихъ едно хубаво гнѣздо въ жгъла подъ кревата. Турихъ яйцата въ гнѣздото и насадихъ костенурката. Тя полежа десетина минути и взе да излиза отъ гнѣздото; заплете се въ калчищата, и смаза четири яйца.

Костенурката не обръщаше никакво внимание на яйцата: като че не бѣха нейни. Това ме наскърби. Какво да правя? Изведнажъ блѣсна въ главата ми мисълта да ги туря въ гжлъбовитѣ гнѣзда. И, безъ да му мисля много, отидохъ еъ гължбарника и турихъ тритѣ здрави яйца въ гнѣздото на качулатитѣ гължби. Тази работа бѣше много лесна за мене, но много по-мжчно ми бѣше да мълча, да не казвамъ никому. Ала и на това надвихъ.

Качулатиятъ гължбъ усърдно лежеше на яйцата и азъ съ нетърпение очаквахъ деня, въ който ще зашаватъ костенурчетата въ гнѣздото.

Самата костенурка вече не ме интересуваше. Тя ми дотегна: не ядѣше нито риба, нито трева, а цѣлъ день седѣше въ тъмния жгълъ подъ кревата. Турихъ я въ единъ легень съ вода, ала и тука не